

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **J.D.H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 65, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.5.2009, č.j.: 570/2042-06b/07

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto usnesení, kterým žalovaný zamítl jako opožděné jeho odvolání proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha ze dne 23.3.2005, č.j.: 01/OL/5278/05/Mi, jímž byla žalobci podle ust. § 4 písm. c) zákona č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa uložena pokuta ve výši 1.000.000,- Kč za ohrožení a poškození životního prostředí, kterého se dopustil tím, že nesplnil zákonné povinnosti při ochraně lesa a vlastním zaviněním vytvořil podmínky pro působení škodlivých biotických činitelů – kůrovců, převážně lýkožrouta smrkového, v období červenec až říjen 2004 na lesních pozemcích v k.ú. Soutice, p.p.č. 1301, 1592/1 (díl 1) PK, 1248, 1050 PK, 650 PK, 1334/2 PK (okres Benešov), a to zanedbáním včasného zpracování kůrovcového dříví v těchto lokalitách. Uvedeným jednáním došlo k závažnému porušení § 32 odst. 1 písm. a), b) a § 33 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů. Celkem bylo zjištěno 2.526 m³ dříví opuštěného kůrovcem.

Podáním ze dne 5.10.2012, č.j.: 85794/ENV/12 1776/570/12 žalovaný soudu sdělil, že žalobce dne 18.2.2012 zemřel. Z uvedeného důvodu žalovaný navrhl, aby soud žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s.r.s. odmítl, přičemž odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn.: 3 Azs 206/2005 a sp.zn.: 3 Ads 42/2008.

Přípisem ze dne 23.10.2012, č.j.: 9 Ca 241/2009-74 soud vyzval advokátku JUDr. Kláru Samkovou, Ph.D., která žalobce v řízení o žalobě před správním soudem zastupovala, aby se ke sdělení žalovaného vyjádřila. Tato výzva zůstala ze strany jmenované advokátky bez odezvy.

Dle úředního záznamu zaznamenaného v soudním spisu na čísle listu 75 bylo soudem u Okresního soudu v Klatovech zjištěno, že Jan David Horsky skutečně zemřel dne 18.2.2012

a že dědické řízení po zemřelém žalobci je u Okresního soudu v Klatovech vedeno pod sp.zn. 12 D 338/2012.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Podle ust. § 64 s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu.

Podle ust. § 107 odst. 1 o.s.ř. jestliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat. Není-li možné v řízení ihned pokračovat, soud řízení přeruší. O tom, s kým bude v řízení pokračováno, soud rozhodne usnesením.

Podle ust. § 107 odst. 5 věta první o.s.ř. neumožňuje-li povaha věci v řízení pokračovat, soud řízení zastaví.

Vzhledem k tomu, že žalobce dne 18.2.2012 zemřel, a ztratil tak způsobilost být účastníkem řízení, se soud podle § 107 odst. 1 o.s.ř. zabýval otázkou, zda povaha dané věci umožňuje pokračovat v řízení. Dle náhledu soudu tomu tak není. Žalobce se žalobou u soudu domáhal přezkoumání rozhodnutí správního orgánu vydaného v řízení o uložení sankce za spáchání správního deliktu. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 27.10.2004, sp. zn. 6 A 126/2002) trestání za správní delikty podléhá stejnému režimu jako trestání za trestné činy. Trestní řízení vychází ze zásady nepřipustnosti trestního stíhání toho, kdo zemřel, a z této zásady je nutno vyjít i při správním trestání fyzických osob. *Zemře-li tedy žalobce v průběhu řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, v němž je rozhodováno o vině za spáchání správního deliktu a o uložení správní sankce, povaha věci neumožňuje v řízení pokračovat s procesním nástupcem žalobce.* Ke stejnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud též v rozhodnutí ze dne 30.4.2008, č.j. 3 Ads 42/2008 - 75 a v rozhodnutí ze dne 5.5.2010, č.j. 1 As 32/2010 - 72, na jejichž odůvodnění soud pro stručnost odkazuje.

Žalobce tedy v projednávaném případě zemřel a povaha věci neumožňuje pokračovat v řízení s jeho právními nástupci (dědici). Za této situace je nedostatek způsobilosti být účastníkem řízení na straně žalobce svojí povahou neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení. Soud proto žalobu podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. odmítl.

Pro úplnost soud dodává, že nemohl řízení zastavit postupem podle § 107 odst. 5 věta první o.s.ř., neboť mu to neumožňuje speciální úprava obsažená v § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s., která s neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení ve správním soudnictví spojuje odmítnutí žaloby. Procesní důsledek tohoto postupu v podobě ukončení řízení je však shodný jako při zastavení civilního soudního řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : **Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou**

vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. října 2012

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Jeklová